

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužiteljice Mirele Džepina Finta iz Zagreba, Aleja pomoraca 17, OIB: 72761319910, koju zastupa punomoćnik Krešimir Sušilović, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, koga zastupa punomoćnica Sanja Porobija, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. svibnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice – odvjetnice Marine Sušilović i zamjenice punomoćnice tuženika – odvjetnice Pie Gaie Baučić, 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se, kao neosnovan, glavni tužbeni zahtjev koji glasi: „Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, isplatiti tužiteljici MIRELA DŽEPINA FINTA, iz Zagreba, Aleja Pomoraca 17, OIB: 72761319910, na ime preplate zbog promjenjive kamatne stope iznos od 2.447,12 EUR, zajedno sa zateznim kamatama, tekućim na iznos od:

19,76 EUR od 13.11.2007.god. do isplate,
19,76 EUR od 13.12.2007.god. do isplate,
19,76 EUR od 13.1.2008.god. do isplate,
19,76 EUR od 13.2.2008.god. do isplate,
19,76 EUR od 13.3.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.4.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.5.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.6.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.7.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.8.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.9.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.10.2008.god. do isplate,

37,46 EUR od 13.11.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.12.2008.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.1.2009.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.2.2009.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.3.2009.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.4.2009.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.5.2009.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.6.2009.god. do isplate,
37,46 EUR od 13.7.2009.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.8.2009.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.9.2009.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.10.2009.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.11.2009.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.12.2009.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.1.2010.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.2.2010.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.3.2010 .god. do isplate,
50,84 EUR od 13.4.2010.god. do isplate,
50,84 EUR od 13.5.2010 .god. do isplate,
44,30 EUR od 13.6.2010 .god. do isplate,
44,30 EUR od 13.7.2010 .god. do isplate,
44,30 EUR od 13.8.2010 .god. do isplate,
44,30 EUR od 13.9.2010.god. do isplate,
44,30 EUR od 13.10.2010 .god. do isplate,
44,30 EUR od 13.11.2010 .god. do isplate,
30,42 EUR od 13.12.2010 .god. do isplate,
30,42 EUR od 13.1.2011.god. do isplate,
30,42 EUR od 13.2.2011.god. do isplate,
30,42 EUR od 13.3.2011.god. do isplate,
30,42 EUR od 13.4.2011.god. do isplate,
30,42 EUR od 13.5.2011 .god. do isplate,
30,42 EUR od 13.6.2011 .god .do isplate,
30,42 EUR od 13.7.2011 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.8.2011 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.9.2011 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.10.2011 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.11.2011 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.12.2011.god. do isplate,
24,38 EUR od 13.1.2012.god. do isplate,
24,38 EUR od 13.2.2012.god. do isplate,
24,38 EUR od 13.3.2012.god. do isplate,
24,38 EUR od 13.4.2012.god. do isplate,
24,38 EUR od 13.5.2012.god. do isplate,

24,38 EUR od 13.6.2012 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.7.2012 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.8.2012 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.9.2012 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.10.2012 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.11.2012 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.12.2012 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.1.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.2.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.3.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.4.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.5.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.6.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.7.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.8.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.9.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.10.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.11.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.12.2013 .god. do isplate,
24,38 EUR od 13.1.2014 .god. do isplate,

a koje zakonske zatezne kamate se za razdoblje do 31. srpnja 2015. godine određuju po stopi koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine do 31.12.2022.godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023.godine pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, i sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, isplatiti tužiteljici MIRELA DŽEPINA FINTA, iz Zagreba, Aleja Pomoraca 17, OIB: 72761319910, na ime preplate zbog rasta tečaja iznos od 5.959,83 EUR, zajedno sa zateznim kamatama, tekućim na iznos od:

0,20 EUR od 13.06.2006.god. do isplate,
0,43 EUR od 13.09.2006.god. do isplate,
0,01 EUR od 13.10.2006.god. do isplate,
3,12 EUR od 13.10.2008.god. do isplate,
8,15 EUR od 13.11.2008.god. do isplate,
15,56 EUR od 13.1.2009.god. do isplate,
20,84 EUR od 13.2.2009.god. do isplate,
24,53 EUR od 13.3.2009.god. do isplate,
14,14 EUR od 13.4.2009.god. do isplate,

15,65 EUR od 13.5.2009.god. do isplate,
10,73 EUR od 13.6.2009.god. do isplate,
12,70 EUR od 13.7.2009.god. do isplate,
7,92 EUR od 13.8.2009.god. do isplate,
12,80 EUR od 13.9.2009.god. do isplate,
8,64 EUR od 13.10.2009.god. do isplate,
11,46 EUR od 13.11.2009.god. do isplate,
10,51 EUR od 13.12.2009.god. do isplate,
19,14 EUR od 13.1.2010.god. do isplate,
23,25 EUR od 13.2.2010.god. do isplate,
21,99 EUR od 13.3.2010.god. do isplate,
28,49 EUR od 13.4.2010.god. do isplate,
34,75 EUR od 13.5.2010.god. do isplate,
38,59 EUR od 13.6.2010.god. do isplate,
48,48 EUR od 13.7.2010.god. do isplate,
40,38 EUR od 13.8.2010.god. do isplate,
63,13 EUR od 13.9.2010.god. do isplate,
53,30 EUR od 13.10.2010.god. do isplate,
58,19 EUR od 13.11.2010.god. do isplate,
65,68 EUR od 13.12.2010.god. do isplate,
80,16 EUR od 13.1.2011.god. do isplate,
60,87 EUR od 13.2.2011.god. do isplate,
69,75 EUR od 13.3.2011.god. do isplate,
61,23 EUR od 13.4.2011.god. do isplate,
74,80 EUR od 13.5.2011.god. do isplate,
91,56 EUR od 13.6.2011.god. do isplate,
102,67 EUR od 13.7.2011 .god. do isplate,
152,52 EUR od 13.8.2011 .god. do isplate,
95,35 EUR od 13.9.2011.god. do isplate,
87,98 EUR od 13.10.2011 god. do isplate,
88,01 EUR od 13.11.2011.god. do isplate,
89,01 EUR od 13.12.2011 .god. do isplate,
97,77 EUR od 13.1.2012.god. do isplate,
101,95 EUR od 13.2.2012 .god. do isplate,
101,62 EUR od 13.3.2012 .god. do isplate,
98,62 EUR od 13.4.2012.god. do isplate,
99,63 EUR od 13.5.2012.god. do isplate,
102,80 EUR od 13.6.2012 .god. do isplate,
99,75 EUR od 13.7.2012.god. do isplate,
99,92 EUR od 13.8.2012.god. do isplate,
94,32 EUR od 13.9.2012.god. do isplate,
97,14 EUR od 13.10.2012 .god. do isplate,
100,21 EUR od 13.11.2012 .god. do isplate,

98,01 EUR od 13.12.2012 .god. do isplate,
98,77 EUR od 13.1.2013.god. do isplate,
95,00 EUR od 13.2.2013.god. do isplate,
93,36 EUR od 13.3.2013.god. do isplate,
99,86 EUR od 13.4.2013.god. do isplate,
90,95 EUR od 13.5.2013.god. do isplate,
90,80 EUR od 13.6.2013.god. do isplate,
89,04 EUR od 13.7.2013.god. do isplate,
90,18 EUR od 13.8.2013.god. do isplate,
92,30 EUR od 13.9.2013.god. do isplate,
95,67 EUR od 13.10.2013.god. do isplate,
96,30 EUR od 13.11.2013.god. do isplate,
100,59 EUR od 13.12.2013 .god. do isplate,
95,86 EUR od 13.1.2014.god. do isplate,
85,79 EUR od 13.2.2014.god. do isplate,
87,79 EUR od 13.3.2014.god. do isplate,
87,18 EUR od 13.4.2014.god. do isplate,
84,58 EUR od 13.5.2014.god. do isplate,
84,29 EUR od 13.6.2014.god. do isplate,
86,61 EUR od 13.7.2014.god. do isplate,
88,63 EUR od 13.8.2014.god. do isplate,
88,55 EUR od 13.9.2014.god. do isplate,
89,74 EUR od 13.10.2014.god. do isplate,
92,62 EUR od 13.11.2014.god. do isplate,
93,03 EUR od 13.12.2014.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.1.2015.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.2.2015.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.3.2015.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.4.2015.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.5.2015.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.6.2015.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.7.2015.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.8.2015.god. do isplate,
93,35 EUR od 13.9.2015.god. do isplate

a koje zakonske zatezne kamate se za razdoblje do 31. srpnja 2015. godine određuju po stopi koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, isplatiti tužiteljici MIRELA DŽEPINA FINTA, iz Zagreba, Aleja Pomoraca 17, OIB:

72761319910 iznos od 3.917,19 EUR na ime manje priznate glavnice, zajedno sa zakonskim zateznim kamata od 1. listopada 2015. do isplate, a koje zakonske zatezne kamate do 31.12.2022.godine teku po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023.godine pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, i sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“

II. Odbija se, kao neosnovan, prvi eventualno kumulirani zahtjev koji glasi: „Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, isplatiti tužiteljici MIRELA DŽEPINA FINTA, iz Zagreba, Aleja Pomoraca 17, OIB: 72761319910, na ime preplate po osnovi promjenjive kamatne stope i valutne klauzule iznos od 8.406,95 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. listopada 2015. do isplate, a koje zakonske zatezne kamate do 31.12.2022.godine teku po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023.godine pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, i sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, isplatiti tužiteljici MIRELA DŽEPINA FINTA, iz Zagreba, Aleja Pomoraca 17, OIB: 72761319910 na ime obračunatih zateznih kamata na preplaćene iznose po osnovi promjenjive kamatne stope i valutne klauzule iznos od 2.508,01 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. lipnja 2019. godine do 31.12.2022.godine teku po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023.godine pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, i sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, isplatiti tužiteljici MIRELA DŽEPINA FINTA, iz Zagreba, Aleja Pomoraca 17, OIB: 72761319910 iznos od 3.917,19 EUR na ime manje priznate glavnice, zajedno sa zakonskim zateznim od 1. listopada 2015. godine do isplate po stopi koja se za razdoblje od 1. listopada 2015. do isplate, a koje zakonske zatezne kamate do 31.12.2022.godine teku po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023.godine pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje

je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, i sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“

III. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. isplatiti tužiteljici Mireli Džepina Finta iznos od 3.459,74 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 13. lipnja 2019. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 28. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. naknaditi tužiteljici Mireli Džepina Finta troškove postupka u iznosu od 3.025,06 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 12. lipnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je 5. travnja 2006. sklopila s tuženikom Ugovor o namjenskom kreditu broj: 3206354233/06, kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 78.670,00 CHF obračunatom prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita. Navodi kako je ugovorena obveza povrata iznosa kredita uz valutnu klauzulu u švicarskom franku (CHF), u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja za CHF. Smatra navedenu odredbu ništetnom, što ima za posljedicu primjenu predmetnog Ugovora o kreditu oslobođenog učinaka povrata iznosa kredita uz navedenu valutnu klauzulu. Navodi kako je tim Ugovorom ugovorena i redovna kamatna stopa 4,5% godišnje, koja je tijekom otplate promjenljiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tuženika. Navodi kako se o tim odredbama tužiteljicu nije pravilno informiralo, a nije o istima imala ni mogućnost pregovaranja, što se rezultiralo neravnotežom u pravima i obvezama na štetu tužiteljice. Stoga smatra predmetne ugovorne odredbe ništetnima, a u pogledu ništetnosti poziva se na postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, i to presudu Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 4. srpnja 2013., koja je u pogledu ništetnosti

odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., a u pogledu ništetnosti vezivanja otplate uz valutu CHF je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj: PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., koje presude smatra obvezujućima i u ovome postupku u smislu utvrđenja postojanja povrede kolektivnih prava i interesa korisnika potrošačkih kredita od strane ovdje tuženika, odnosno utvrđenja korištenja ništetnih odredbi ugovora o potrošačkim kreditima kojima je ugovorena obveza povrata kredita vezana uz valutnu klauzulu u švicarskom franku i kojima je ugovorena promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama banka. Stoga smatra kako tužiteljica ima pravo na povrat preplaćenih iznosa u odnosu na iznose koje bi tuženiku bila dužna platiti da se od početka otplate za cijelo vrijeme primjenjivala otplate bez valutne klauzule, kao i preplatu u odnosu na iznose koje bi bila dužna platiti da tuženik nije mijenjao kamatnu stopu po svojim odlukama.

Nadalje, navodi kako je s tuženikom zaključila Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je gore navedeni Ugovor o kreditu konvertiran u valutu euro sukladno ponudi tuženika na koju je isti obvezan temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015), no da se provedbom konverzije i zaključenjem Dodatka tužiteljica ni na koji način nije odrekla svojih prava i potraživanja temeljem utvrđenja ništetnosti gore navedenih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu, a niti sklapanje istog predstavlja bilo kakvu konvalidaciju učinaka ništetnosti do dana konverzije, odnosno sklapanja Dodatka.

Stoga postavlja kondicijski zahtjev za povrat preplaćenog svaki mjesec iznose anuiteta koji su se zbog povećanja tečaja CHF spram kune povećali u odnosu na kunske iznose po ugovorenom tečaju na dan isplate kredita, kao i koji su se povećali zbog promjene kamatne stope u skladu s odlukama banke, koji zahtjev specificira podneskom od 24. veljače 2026. u visini 2.447,12 eura (na ime preplate zbog uvećanja kamatne stope) sa zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni iznos preplate od dospelja do isplate, u visini 5.959,83 eura (na ime razlike tečaja) sa zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni iznos preplate od dospelja do isplate i u visini 3.917,19 eura (na ime razlike glavnice) sa zateznom kamatom od 1. listopada 2015. do isplate, koji postavlja kao glavni zahtjev.

Uz glavni zahtjev tužiteljica postavlja i prvi eventualno kumulirani zahtjev kojim potražuje isplatu iznosa od 8.406,95 eura (na ime preplate po osnovi promjenljive kamatne stope i valutne klauzule) sa zateznom kamatom od 1. listopada 2015. do isplate, iznosa od 2.508,01 eura (na ime zatezne kamate na preplaćene iznosa po osnovi promjenljive kamatne stope i valutne klauzule) sa zateznom kamatom od 13. lipnja 2019. te iznosa od 3.917,19 eura (na ime razlike glavnice) sa zateznom kamatom od 1. listopada 2015. do isplate.

Uz navedeno, postavlja i drugi eventualno kumulirani zahtjev kojim potražuje isplatu zateznih kamata koje su obračunate na više plaćene razlike s osnova promjenljive kamatne stope i promjene tečaja, obračunate do konverzije i to u iznosu od 3.459,74 eura, na koji iznos potražuje zateznu kamatu od podnošenja tužbe 13. lipnja 2019. do isplate, sve uz naknadu troškova postupka za zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev, uključujući pravnu osnovu, visinu i izračun te činjenice i razloge kojima je tužitelj obrazložio tužbu. Ističe prigovor zastare te osporava aktivnu legitimaciju tužiteljice, navodeći da su osim tužiteljice i treće osobe otplaćivale obveze po kreditu. Navodi da su tužiteljica i tuženik sklopili Dodatak ugovoru o kreditu od 29. siječnja 2016. kojim je, po zahtjevu tužiteljice, izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom te da su sve uplate, i s osnove povišenja kamatne stope tijekom otplate, kao i s osnove povišenja CHF tečaja tijekom otplate, uzete u obzir prilikom izrade konverzije i iskorištene, odnosno uračunate za otplatu usporednog EUR kredita, u skladu s odredbama ZID ZPK/15. Ukazuje na to da je sukladno članku 19.d. ZID

ZPK/15 prije objave kalkulatora konverzije banka bila dužna pribaviti mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19.c ZID ZPK/15, te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama. Navodi kako je sklopljeni pravni posao povodom tužiteljeva prihvata konverzije, koji je tuženik morao prihvatiti pod prijetnjom zakonom propisanih sankcija, pravni posao kojim su stranke, isključivo po izboru tužitelja, riješile sve svoje pravne odnose, prije i poslije konverzije, na način propisan zakonom. Nakon toga, sklapao se spomenuti pravni posao koji je po sili zakonskog uređenja, uključivao: promjenu valute kredita iz CHF u EUR, promjenu kamatne stope od datuma sklapanja ugovora do sklapanja dodatka ugovoru te i ubuduće, na način da se umjesto svih onih promjenjivih kamatnih stopa koje su bile primjenjivane u otplati kredita u CHF primjenjuje sve one promjenjive kamatne stope – prikazane u apsolutnom iznosu - koje je vjerovnik primjenjivao kod kredita u EUR, utvrđenja preostalog iznosa neotplaćene glavnice kredita u EUR, te sporazuma o raspolaganju preplatom, odnosno podmirenju manje uplaćenog iznosa. Navodi i kako je Vrhovni sud potvrdio kako „sporazum o konverziji“ sklopljen na osnovi ZID ZPK/15, „ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Na temelju svega navedenog, tuženik predlaže da sud, nakon provedenog postupka, odbije tužbeni zahtjev u cijelosti i naloži tužiteljici da tuženiku naknadi troškove postupka.

3. Tuženik se na ročištu za glavnu raspravu održanom 5. ožujka 2026. protivi i preinaci tužbe iz podneska tužiteljice od 24. veljače 2026., kojim je tužiteljica nakon provedenog financijskog vještačenja uskladila visinu glavnog tužbenog zahtjeva s nalazom i mišljenjem te postavila i eventualno kumulirani zahtjev u pogledu obračunate zatezne kamate s procesnom kamatom od podnošenja tužbe do isplate. Sud je takvu preinaku dopustio, s obzirom je odredbom čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što u konkretnom slučaju sud smatra, s obzirom da tužitelj ne raspolaže takvim stručnim znanjem kakvo je potrebno da bi se točno utvrdio iznos preplata i obračunatih zateznih kamata, što je u skladu i sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su IV - 162/2021 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., kojim je zauzet izričit stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

4. Predmet spora je potraživanje tužiteljice prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 5. travnja 2006., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, kao i onih kojima je ugovoreno da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukom banke. Sporno je pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, je li tužiteljica aktivno legitimirana u ovome postupku, ima li tužiteljica svojstvo potrošača te je li tužiteljica izgubila pravo na povrat plaćenoga po nišetnoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak i o kamatnoj stopi koja je promjenljiva u skladu s odlukom tuženika s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

5. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sljedeće, po strankama predložene, dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o kreditu (list 10-

15 spisa), Dodatak Ugovoru o kreditu (list 16-18 spisa), otplatni plan (list 23-31 spisa), Dodatak ugovoru o konverziji (list 34-37 spisa), u promet po kreditu, izračun konverzije i preostalu kreditnu dokumentaciju (list 40-60 i 76-101 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. (list 405-420 spisa), sudski vještak usmeno je obrazložio nalaz i mišljenje (list 454-456 spisa) i saslušana je tužiteljica (list 456-457 spisa).

6. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni, nijedna od stranaka nije stavljala druge dokazne prijedloge, tako da su u ovome postupku izvedeni svi predloženi dokazi.

7. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da su glavni tužbeni zahtjev i prvi eventualno kumulirani tužbeni zahtjevi neosnovani, a drugi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev osnovan.

8. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF i kamatnoj stopi promjenljivoj u skladu s odlukama banke, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 5. travnja 2006., u kojemu je odredbom čl. 7. ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunsnoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, dok je odredbom čl. 4. Ugovora ugovoreno kako je redovna kamata promjenljiva temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika.

9. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tuženica u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, dok je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. utvrđeno da je tuženica u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu

na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 10.09.2003. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

10. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima nišetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

11. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

12. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužiteljice o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušana je tužiteljica, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku.

13. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopila jer su joj bila potrebna sredstva za kupnju vlastite nekretnine za stanovanje te da ta nekretnina nije korištena za obavljanje ikakve djelatnosti. U banci joj je ponuđeno da sklopi ugovor vezan uz Euro ili CHF valutu, ali rata kredita vezanog uz valutu CHF bila je itekako povoljnija pa se odlučila za takav kredit. Pritom joj nisu objašnjeni nikakvi rizici vezano uz sklapanje takvog ugovora. Prilikom sklapanja ugovora nije joj bilo jasno ni na koji način će se mijenjati kamatna stopa. Nije imala utjecaj na sadržaj toga ugovora, ugovor joj je predložen na unaprijed sastavljenom obrascu od banke. Ona je osobno platila sve rate kredita. Prilikom sklapanja dodatka ugovoru samo je obaviještena da će se konvertirati u valutu Euro i nikakve druge informacije vezano uz učinke sklapanja toga dodatka nisu joj dane. Pristala je na konverziju ugovora jer joj nije uspjelo zatvoriti taj kredit na drugi način. Naime, pokušala je prodati taj stan i tako zatvoriti kredit no to nije bilo moguće jer su cijene nekretnine bile na niskoj razini, a njoj je glavnica porasla za 40%. Ugovor je pročitala kod javnog bilježnika prilikom solemnizacije ugovora, no nije tražila izmjenu ugovora niti pojašnjenje odredbe o prometni kamatne stope, samo teoretski je shvaćala pojam valutne

klauzule no faktički nije shvaćala do čega to može dovesti. Pročitala je i dodatak ugovoru o konverziji, nije imala primjedbi na izračun konverzije, a što se izmjena ugovora tiče u banci su joj rekli da je to špranca i da tako mora biti te da se ne može mijenjati.

14. Iskaz tužiteljice je prihvaćen, s obzirom da je iskazivala životno i logično te je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku, a osobito ispravama koje prileže spisu.

15. Odredbom čl. 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 125/07 i 79/07, dalje: ZZP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužiteljice, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za kupnju nekretnine za stanovanje, to sud zaključuje da je tužiteljica sklopila predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača. Također, na temelju iskaza tužiteljice utvrđeno je kako ona nije imala mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su joj pružene informacije na temelju kojih bi mogla procijeniti rizik sklapanja takvog ugovora, a upravo ovakav ugovor ponuđen joj je kao najpovoljnija opcija. Utvrđeno je i da je tužiteljica uplatila sve rate putem ugovorenog trajnog naloga.

16. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužiteljica je postavila kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužiteljica ima svojstvo potrošača te kako nije bila informirana od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti joj je bilo objašnjeno na koji način će se mijenjati kamatna stopa, odnosno, ugovoreno je da ta promjena ovisi isključivo o jednoj strani, to jest, tuženiku.

17. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o kreditu od 5. travnja 2006., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak i o promjenljivoj kamatnoj stopi po odluci banke, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, u dijelu kojim je ugovorena protuvrijednost valute CHF i otplata u toj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora na dan dospelja, kao i promjenljiva kamatna stopa po odluci banke, ništetne.

18. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, sukladno čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj bi imao pravo na povrat u dijelu u kojem je njegova obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku plaćenu po osnovi promjene kamatne stope u odnosu na onu koja je određena kao početno ugovorena.

19. Međutim, s obzirom da su stranke 29. siječnja 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužiteljica izvršila do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužiteljici mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužiteljice, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužiteljica zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Dodatka nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

20. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenoga 2022.).

21. Međutim, tužiteljica je tužbom zatražila i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

22. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo je kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV-33/2022-21, a koja je imala funkciju proširenoga sudskog vijeća, glasi:

„Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1.

Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“.

22.1. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima stajalište da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

23. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću, a nalaz i mišljenje od 2. rujna 2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, dok nijedna od stranaka nakon usmenog obrazloženja vještaka nije imala primjedbi niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

24. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako su Zagrebačka banka d.d. Zagreb kao kreditor i Mirela Džepina kao korisnik kredita zaključili 5. travnja 2006. Ugovor o namjenskom kreditu broj 3206354233/06 (kreditna partija broj 7103066219), sa sljedećim osnovnim ugovornim elementima: iznos kredita je kunska protuvrijednost od 78.670,00 CHF obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate, rok otplate 25 godina (300 mjeseci), otplata u jednakim mjesečnim anuitetima, promjenjiva kamatna stopa redovnih kamata, koja je na dan sklapanja Ugovora iznosila 4,50 % godišnje, prema prometu po kreditu, dospijeće prve obveze bilo je 1. lipnja 2006., a sljedeće svakog prvog dana u mjesecu, otplata mjesečnih anuiteta, iskazanih u valuti, u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja. Kredit je isplaćen 21. travnja 2006., s kojim danom je srednji tečaj kreditora za valutu CHF iznosio 4,650592 kn za 1 CHF, pa je isplaćeni iznos od 78.669,87 CHF iskazan u protuvrijednosti kuna iznosio 365.861,47 kn, odnosno 48.558,16 EUR (konvertirani iznos). Stranke su zaključile 29. siječnja 2016. Dodatak Ugovoru o kreditu, sa sljedećim osnovnim elementima: na dan 30. rujna 2015. nedospjela glavnica konvertiranog kredita u EUR iznosi 39.659,65 EUR, prema izračunu konverzije od 30. rujna 2015. uplatama po kreditu u CHF iskazana je preplata u odnosu na konvertirani kredit u EUR za iznos od 7.170,80 kn, odnosno za iznos od 951,73 EUR (konvertirani iznos). Prema prometu po kreditu proizlazi kako se u razdoblju od sklapanja Ugovora o kreditu do konverzije u kredit uz valutnu klauzulu u EUR (izračun od 30. rujna 2015.), kamatna stopa više puta mijenjala, te je iznosila: 4,50% godišnje od prvog anuiteta do zaključno anuiteta s dospijećem 1. listopada 2007., 5,15% od anuiteta s dospijećem 1. studenog 2007. do anuiteta s dospijećem 1. ožujka 2008., 5,80% od anuiteta s dospijećem 1. travnja 2008. do anuiteta s dospijećem 1. srpnja 2009., 6,30% od anuiteta s dospijećem 1. kolovoza 2009. do anuiteta s dospijećem 1. svibnja 2010., 6,05% od anuiteta s dospijećem 1. lipnja 2010. do anuiteta s dospijećem 1. studenog 2010., 5,50% od anuiteta s dospijećem 1. prosinca 2010. do anuiteta s dospijećem 1. srpnja 2011., 5,25% od anuiteta s dospijećem 1. kolovoza 2011. do anuiteta s dospijećem 1. siječnja 2014., 3,23% godišnje od anuiteta s dospijećem 1. veljače 2014. do konca izračuna. U skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, na temelju postavljenih zadataka, vještak je mišljenja da, ako se promatraju samo iznosi koje je korisnik kredita više platio, tada razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. lipnja 2006.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 3.964,63 CHF, odnosno

2.447,12 EUR (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); razlika obveza u razdoblju od dana dospjeća prve obveze (1. lipnja 2006.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 5.959,83 EUR (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika). Nakon obračuna zateznih kamata na mjesečne iznose razlika po gore navedenim osnovama, za razdoblje od dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., kao i nakon uračunavanja efekata konverzije, preostalo dospjelo potraživanje s danom 30. rujna 2015. iznosi 10.914,96 EUR (8.406,95 EUR glavnice i 2.508,01 EUR dospjelih nepodmirenih zateznih kamata), kunski iznos preostale glavnice na dan izračuna konverzije (30. rujna 2015.) koji je tuženik više obračunao u odnosu na iznos preostale glavnice kakva bi bila da se od početka otplate kredita do 30. rujna 2015., odnosno do dana izračuna konverzije primjenjivala kamatna stopa od 4,50 % te da se od početka otplate do dana izračuna konverzije primjenjivao ugovoreni tečaj CHF prema HRK na dan isplate kredita, iznosi 3.917,19 EUR.

24.1. U usmenom obrazloženju na glavnoj raspravi vještak Ručević je naveo kako tuženik u prigovoru na nalaz i mišljenje iznosi svoje pravno shvaćanje u pogledu toga kako bi trebalo postupati s preplatom priznatom u konverziji, pri čemu tuženik smatra da se obzirom na odredbe čl. 19. točka c st. 1. točka 4 Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 102/2015) prilikom uračunavanja preplate priznate u konverziji ne bi trebao poštivati Zakonom propisani redoslijed uračunavanja, nego redoslijed da se prvo preplatom podmiruju dospjele zatezne kamate, a eventualno viškom preplate da se podmiruje glavnica. U odgovoru na navedeno navodi kako predmet ovog postupka pa tako i zadatak postavljenog zadatku nije obračun ili provjera konverzije predmetnog kredita, već se radi o izračunima razlika po osnovi promjene kamatne stope odnosno razlika zbog promjene tečaja, a koje iznose tužitelj smatra da je preplatio tuženiku zbog ništetnosti pojedinih odredbi ugovora i u skladu s time je bio i postavljen zadatak vještačenja. S obzirom da je po predmetnom kreditu provedena konverzija te da iz takvog obračuna proizašla preplata (koja je tužitelju priznata kao umanjenje obveze po konvertiranom kreditu), kako bi se tako priznati iznos preplate mogao sučeliti potraživanju tužitelja u skladu s postavljenim zadacima i izračunima iz nalaza i mišljenja, na izračunate iznose razlike po obje utužene osnove obračunate su zatezne kamate za razdoblje od prvog dana nakon dospjeća svakog pojedinog izračunanog iznosa razlike pa do obračunskog dana konverzije (30. rujna 2015.), a sve kako bi se moglo sačiniti ispravno uračunavanje preplate. Propis koji je primijenjen su odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/2005 i dr.) i to konkretno odredbe čl. 29. st. 1. i čl. 172. navedenog zakona kojima je propisano da eventualna podmirenja obveze imaju jasan zakonom propisani redoslijed podmirenja, prema kojem se zatezne kamate svakako podmiruju prije glavnice, kako je u nalazu i učinjena. Što se tiče odredbe čl. 19c st. 1. točka 4 ZID ZPK/2015 na koji se tuženik poziva navodi kako ta odredba jednostavno znači da korisnik kredita kao vjerovnik preplate priznate u konverziji nema pravo na zatezne kamate na taj iznos, a koje bi mu po općem propisu pripadale za razdoblje od 1. listopada 2015. pa do dana s kojim će se preplata u skladu sa zakonom iskoristiti. U nalazu i mišljenju nije vršen obračun zateznih kamata na preplatu utvrđenu konverzijom već na iznose koji su predmet ovog postupka.

Na poseban upit suca u pogledu toga koliko iznose zatezne kamate na izračunane razlike po obje osnove, vještak je naveo kako zatezne kamate na razliku anuiteta zbog promjene kamatne stope iznose ukupno 1.528,83 Eura, dok zatezne kamate na tečajne razlike iznose ukupno 1.930,91 Euro.

25. Kako je prethodno obrazloženo da tužiteljica ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje joj je kao potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate

do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022. i Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata i naveo kako one iznose 1.528,83 Eura i 1.930,91 Euro odnosno ukupno 3.459,74 eura, to je prihvaćen drugi eventualno kumulirani zahtjev koji glasi upravo na taj iznos (točka III. izreke), dok su glavni zahtjev i prvi eventualno kumulirani zahtjev, iz naprijed navedenih razloga, odbijeni kao neosnovani (točke I. i II. izreke).

25.1. Pritom valja navesti kako u konkretnom slučaju eventualno kumulirani zahtjev nije sadržan u glavnom zahtjevu u cijelosti, s obzirom da se eventualno kumuliranim zahtjevom, u kojemu su zatezne kamate obračunate u apsolutnom iznosu, a za razdoblje od pojedine preplate do izvršene konverzije te na takav iznos tužitelj potražuje i procesnu kamatu od postavljanja takvog zahtjeva do isplate.

26. Na dosuđeni iznos od 3.459,74 eura dosuđena je tužiteljici i zatezna kamata koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe u ovom predmetu, u granicama zahtjeva od 13. lipnja 2019., do isplate. Naime, protivno navodima tuženika, ne radi se o anatocizmu. Zatezne kamate imaju obilježje akcesornosti, jer nastaju kao posljedica zakašnjenja u ispunjenju određene novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja (čl. 29. st. 1. ZOO-a). Dok glavna obveza, to jest glavni dug ne bude plaćen, zatezne kamate kao sporedna tražbina nedjeljive su od njega i čine cjelinu s glavnim dugom (to proizlazi iz čl. 160. st. 2. ZOO-a). Tek nakon podmirenja glavne novčane tražbine, ako nisu plaćene i zatezne kamate, one se osamostaljuju, obračunavaju se u apsolutnom iznosu i kao za glavnu tražbinu, radi njihove isplate, može se podnijeti tužba sudu radi ostvarivanja prava na tzv. procesne kamate (čl. 31. st. 2. ZOO-a).

26.1. Dakle, kako je prethodno ovom odlukom obrazloženo, glavni dio je prestao s obzirom je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur, dok je preostalo potraživanje po osnovi zatezne kamate, koja se osamostalila po prestanku glavnog duga. Odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a propisano je kako na iznos neisplaćenih kamata se mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. S obzirom da je u ovome postupku zahtjev za njihovu isplatu postavljen već u tužbi (12. lipnja 2019.), a tužitelj od dana nakon (13. lipnja 2019.) potražuje njihovu isplatu, to tužitelj ima pravo na isplatu zateznih kamata koje na dosuđeni iznos od 3.459,74 eura u skladu s odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a teku od 13. lipnja 2019. do isplate.

27. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a

od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

28. S obzirom na navedeno, sud je odbio kao neosnovan glavni i prvi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, a prihvatio drugi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev te naložio tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 3.459,74 eura sa zateznom kamatom koja teče od 13. lipnja 2019. do isplate, na način naveden u izreci ove presude.

29. Što se zahtjeva za naknadu troškova postupka tiče, u predmetnom slučaju na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom na uspjeh tužiteljice u sporu u cijelosti. Naime, tužiteljica je postavila glavni i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, koji je sud prihvatio u cijelosti, pri čemu u odnosu na glavni i prvi eventualno kumulirani zahtjev nije nastao nikakav poseban trošak, tako da se u pogledu troška ima smatrati da je tužiteljica u sporu uspjela u cijelosti. Takvo shvaćanje proizlazi i iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 451/22 od 3. listopada 2023., u kojoj je navedeno da kada je sud odbio glavni tužbeni zahtjev, a prihvatio je podredni (eventualno kumulirani) tužbeni zahtjev pri čemu u odnosu na eventualno kumulirani tužbeni zahtjev nije nastao nikakav posebni trošak, tužiteljica je uspjela u sporu u cijelosti i pripada joj parnični trošak u cijelosti. Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava podnesaka od 18.12.2019., 15.10.2020., 27.3.2025. i 25.2.2026. u visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife) te trošak zastupanja na ročištima 28.10.2021., 22.5.2025., 5.3.2026. i 13.5.2026. u visini od 100 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), što čini ukupno 900 bodova, a uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur i za porez na dodanu vrijednost, čini iznos od 2.250,00 Eur. Tužitelju je dosuđena naknada predujma za vještačenje u visini od 600,00 Eur, kao i trošak pristojbe na tužbu 175,06 eur, tako da je tužiteljici dosuđena naknada troškova u visini od 3.025,06 Eur. Na tako određen trošak tužiteljici su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu 12. lipnja 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-4cb46**

Kontrolni broj: **0ef5b-fecef-f8541**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.